

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sofia Zoo.

Strona pozwana: Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z art. 11 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97⁽¹⁾ za nieważne należy uznać zezwolenia i świadectwa tylko w odniesieniu do gatunków, których rzeczywiście dotyczy podstawa nieważności, czy też także w odniesieniu do pozostałych gatunków, które również zostały wymienione w zwolnieniu lub świadectwie?
- 2) Czy zgodnie z art. 11 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 338/97 Rady należy skontrolować i mogą zostać skonfiskowane wszystkie gatunki, jakie wymienione zostały w zezwoleniach i świadectwach uznanych za nieważne zgodnie z lit. a), lub tylko te, których rzeczywiście dotyczy podstawa nieważności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nim (Dz.U. L 61 s. 1 z 3.3.1997).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 17 października 2013 r. — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank przeciwko E. Fischer-Lintjens

(Sprawa C-543/13)

(2014/C 15/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank.

Druga strona postępowania: E. Fischer-Lintjens.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „należna” w rozumieniu art. 27 i nast. rozporządzenia (EWG) nr 1408/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dla ustalenia, od którego momentu emerytura jest należna, decydujący jest dzień wydania decyzji o jej

przyznaniu, po którym emerytura została wypłacona, czy też data, od której emerytura została przyznana z mocą wsteczną?

- 2) Jeżeli w pojęciu „należna” chodzi o datę, od której emerytura została przyznana z mocą wsteczną:

Czy jest z tym zgodne, że uprawniony do emerytury objęty zakresem zastosowania art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 nie może zgodnie z ustawodawstwem niderlandzkim zawrzeć umowy ubezpieczenia zdrowotnego z tą samą mocą wsteczną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Stockholms tingsrätt (Szwecja) w dniu 21 października 2013 r. — Abcur AB przeciwko Apoteket Farmaci AB

(Sprawa C-544/13)

(2014/C 15/08)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Stockholms tingsrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Abcur AB

Strona pozwana: Apoteket Farmaci AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wydawany tylko na receptę produkt leczniczy stosowany u ludzi, który jest używany tylko w opiece zdrowotnej w nagłych wypadkach, w odniesieniu do którego właściwy organ w państwie członkowskim nie wydał pozwolenia na dopuszczenie do obrotu lub stosownie do rozporządzenia (EWG) nr 2309/93⁽¹⁾, i który jest przygotowywany przez podmiot taki jak występujący w postępowaniu przed Stockholms tingsrätt (sądem okręgowym w Sztokholmie) i zamawiany przez instytucje opieki zdrowotnej na warunkach takich jak w postępowaniu przed Stockholms tingsrätt może wchodzić w zakres wyjątków zawartych w art. 3 pkt 1) lub 2) dyrektywy 2001/83⁽²⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w szczególności w sytuacji, gdy istnieje inny dopuszczony do obrotu produkt leczniczy zawierający tę samą substancję aktywną, tę samą dawkę i występujący w tej samej postaci farmaceutycznej?

- 2) Czy jeśli wydawany tylko na receptę produkt leczniczy stosowany u ludzi, taki jak opisany w pytaniu 1 wchodzi w zakres stosowania art. 3 pkt 1), 2) lub art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/83, to ustawodawstwo dotyczące reklamy produktów leczniczych można uznać za niezharmonizowane lub czy ten rodzaj środków, które rzekomo stanowią w tej sprawie reklamę regulują postanowienia dyrektywy 2006/114^(?) dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej lub?
- 3) Jeśli dyrektywa 2006/114 dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej znajduje zastosowanie zgodnie z pytaniem 2, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, by środki podlegające rozpatrzeniu przez Stockholms tingsrätt (używanie nazwy produktu, numeru produktu oraz kodu AnatomicTherapeuticChemical w odniesieniu do produktu leczniczego, stosowanie stałej ceny dla produktu leczniczego, przekazywanie informacji na temat produktu leczniczego do NPL [krajowy rejestr substancji dla produktów leczniczych], nadawanie produktowi leczniczemu identyfikatora NPL, rozpowszechnianie ulotki informacyjnej na temat produktu leczniczego, zaopatrywanie w produkt leczniczy poprzez elektroniczny system zamawiania usług służby zdrowia oraz dostarczanie informacji na temat produktu leczniczego poprzez publikacje wydawane przez krajową organizację handlu) stanowiły reklamę w rozumieniu dyrektywy 2006/114?

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2309/93 z dnia 22 lipca 1993 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych (Dz.U. L 214, s. 1).
- (²) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67).
- (³) Dyrektywa 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Stockholms tingsrätt (Szwecja) w dniu 21 października 2013 r. — Abcur AB przeciwko Apoteket AB i Apoteket Farmaci AB

(Sprawa C-545/13)

(2014/C 15/09)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Stockholms tingsrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Abcur AB

Strona pozwana: Apoteket AB i Apoteket Farmaci AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wydawany tylko na receptę produkt leczniczy stosowany u ludzi, który jest przygotowywany i dostarczany w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu przed Stockholms tingsrätt (sądem okręgowym w Sztokholmie), w odniesieniu do którego właściwy organ w państwie członkowskim nie wydał pozwolenia na dopuszczenie do obrotu albo stosownie do rozporządzenia (EWG) nr 2309/93⁽¹⁾, można uznać za produkt leczniczy w rozumieniu art. 3 pkt 1) lub 2) dyrektywy 2001/83⁽²⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w szczególności w sytuacji, gdy istnieje inny dopuszczony do obrotu produkt leczniczy zawierający tę samą substancję aktywną, tę samą dawkę i występujący w tej samej postaci?
- 2) Czy jeśli wydawany na receptę produkt leczniczy stosowany u ludzi, który jest przygotowywany i dostarczany w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu przed Stockholms tingsrätt podlega zakresowi stosowania dyrektywy 2001/83, to dyrektywę 2005/29⁽³⁾ dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym można stosować równoległe z dyrektywą 2001/83 w odniesieniu do rzekomych środków reklamowych?
- 3) Czy jeśli wydawany na receptę produkt leczniczy stosowany u ludzi, który jest przygotowywany i dostarczany w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu przed Stockholms tingsrätt podlega zakresowi stosowania art. 3 pkt 1), 2) lub art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/83, to ustawodawstwo dotyczące reklamy produktów leczniczych można uznać za niezharmonizowane lub czy ten rodzaj środków, które rzekomo stanowią w tej sprawie reklamę regulują postanowienia (i) dyrektywy 2006/114⁽⁴⁾ dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej lub (ii) dyrektywy 2005/29 dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów?

- 4) Jeśli dyrektywa 2006/114 dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej znajduje zastosowanie zgodnie z pytaniem 3, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, by środki podlegające rozpatrzeniu przez Stockholms tingsrätt [używanie lub nadawanie nazwy produktu, numeru produktu oraz kodu ATC w odniesieniu do produktu leczniczego, stosowanie stałej ceny dla produktu leczniczego, przekazywanie informacji na temat produktu leczniczego do NPL (krajowy rejestr substancji dla produktów leczniczych), nadawanie produktowi leczniczemu identyfikatora NPL, rozpowszechnianie ulotki informacyjnej na temat produktu leczniczego, zaopatrywanie w produkt leczniczy i informowanie o nim poprzez elektroniczny system zamawiania usług służby zdrowia i poprzez własną stronę internetową przedsiębiorstwa, dostarczanie informacji na temat produktu leczniczego poprzez publikacje wydawane przez krajową organizację handlu, dostarczanie informacji na temat produktu leczniczego w centralnym rejestrze produktów Apoteket (ACA) i związanym z nim rejestrze (JACA), dostarczanie informacji na temat produktu leczniczego w innej krajowej bazie danych